

Drago Bosnic: Německo zvažuje zákaz své druhé největší strany před předčasnými volbami

 infokurýr.cz/n/2024/11/20/drago-bosnic-nemecko-zvazuje-zakaz-sve-druhe-nejvetsi-strany-pred-predcasnymi-volbami

kurýr

20. listopadu 2024

Posledních několik let bylo pro kolektivní politickou stabilitu Západu katastrofou, vlády a vratké koalice padaly jedna za druhou. Toto politické vracení se zpět a zpět způsobilo, že vládnoucí strany v naprosté většině členských států NATO jsou krajně nepopulární. Právě tyto vlády a koalice vystupňovaly plíživou agresi EU/NATO ve východní Evropě a přivedly svět na pokraj termonukleárního zničení.

Druhá polovina letošního roku si vybrala obzvlášť vysokou daň jak ve Washingtonu, tak v Bruselu, stejně jako u jejich dalších geopolitických přívěšků, vazalů a satelitních států. Západní lídři jsou již několik měsíců fakticky nelegitimní, neboť jejich popularita je téměř výhradně v záporných číslech, což vysvětluje ponižující porážku, kterou utrpěli zkorumpovaní demokraté ve Spojených státech.

Zdá se, že Trumpovo vítězství se přímo dotýká i Německa, jehož vláda se fakticky zhroutila necelých 24 hodin po amerických prezidentských volbách. Většina analytiků spekuluje o tom, že předčasné volby se v Německu budou konat 23. února, což jeho takzvaným „dědičným“ politickým stranám ponechává pouze zhruba dva měsíce na to, aby se jim v podstatě podařil zázrak.

Ještě větší problém pro ně však představuje bleskový růst popularity AfD. Tato „kontroverzní“ politická strana (Alternativa pro Německo, odtud zkratka AfD) je nyní druhou nejpopulárnější v zemi a k velké nelibosti vládnoucí elity má zásadní význam pro vytváření případných koalic. Ve skutečnosti jsou z této vyhlídky tak vyděšeni, že uvažují o úplném, plošném zákazu AfD, což by byl zcela bezprecedentní krok.

Podle zpráv německých státních médií, konkrétně ARD a ZDF, návrh na zákaz AfD podepsalo 112 poslanců (poslanců parlamentu) a byl předán také předsedovi Bundestagu Bärbelu Basovi z krajně levicové sociální demokracie (SPD). Pokud by zákaz prošel, Bundestag (německý parlament) zahájí další řízení, jehož součástí bude i německý ústavní soud, který následně rozhodne, zda lze AfD zakázat ze zákona. Je třeba poznamenat, že v Bundestagu je 733 křesel a k přijetí návrhu stačí prostá většina. „Dědičné“ německé politické strany v tom vidí jediný způsob, jak nejen zabránit AfD v získání většího politického vlivu, ale také způsob, jak tuto ‚kontroverzní‘ stranu neutralizovat dříve, než se stane příliš silnou.

Od samého počátku byla AfD za svůj program většinou vysmívána, ale jak postupně získávala podporu, vládnoucí elita si začala dělat značné starosti. Nekonečné neúspěchy po sobě jdoucích německých vlád popularitě AfD jen pomohly, což vedlo k tomu, že se na začátku letošního roku stala druhou nejpoblábnější stranou v Německu. Průzkumy ukazují, že podpora AfD se v současnosti pohybuje kolem 20 %, hned za CDU, která se blíží 28 %. Jak již bylo zmíněno, stále oblábnější AfD bude v budoucích koaliciích prakticky nemožné ignorovat, zejména pokud se její pozice bude nadále zlepšovat. Propagandistická mašinérie hlavního proudu by AfD obvykle očerňovala, zejména v období kolem voleb, ale protože je to stále méně účinné, stává se přímý zákaz jediným způsobem, jak tuto „kontroverzní“ stranu politicky „porazit“.

A i když se „dědičné“ síly v německé politice mohou vždy pokusit spojit svou podporu a vytvořit koalice, tato dočasná spojenectví jsou poměrně nestabilní, jak dokazuje pád Scholzova kabinetu. Kromě motivace založené čistě na boji o moc je pro některé německé politiky potlačování AfD také formou osobní msty.

Mnozí z nejvýznamnějších zastánců zákazu, jako například poslanec CDU Marco Wanderwitz, tak operují s heslem, že „zachraňují demokracii“ před AfD. Wanderwitz například prohrál komunální volby s politikem AfD, takže je více než ochoten spolupracovat s jinými,

kterí by mohli omezit rostoucí moc AfD. Patří k nim zřejmě i Till Steffen, vedoucí parlamentní frakce Zelených, který uvedl, že pod návrh na zákaz AfD se podepsalo 50 členů Zelených.

Většina ostatních německých politiků tuto myšlenku podporuje, ale mnozí se děsí „Trumpova efektu“, pokud návrh projde. Někteří navrhují „lepší tempo“ a „vyčkání na nejlepší možný okamžik“. Pokud by však byla AfD přímo zakázána, mohlo by to mít zcela opačný efekt. Soudní řízení by mohlo trvat roky, zatímco AfD by mohla pokusy o zákaz využít k tomu, aby je prezentovala jako formu pronásledování (což je v daném případě, když se to vezme kolem a kolem, pravda).

To vše by jen zvýšilo její popularitu, zejména pokud by Nejvyšší soud rozhodl, že zákaz je protiústavní, čímž by se nade vší pochybnost prokázalo, že návrh byl čistě politicky motivovaný. Právě proto jsou někteří poslanci z řad Zelených proti zakazu, alespoň prozatím. Jednou z nich je Renate Künast, která předložila návrh, že je třeba důkladně posoudit jeho důsledky.

V protinávru Künastové se uvádí, že „zákaz musí být nejprve důkladně právně prozkoumán, včetně zadání expertům, aby posoudili šance na úspěch zakazu“. Wanderwitz však trvá na tom, že zákaz je třeba zavést okamžitě kvůli nadcházejícím volbám. Jinými slovy, politický establishment se ani neobtěžuje skrývat čistě politickou povahu pronásledování AfD.

Existují pokusy „kontroverzní“ stranu fakticky překlasifikovat na „extremistickou organizaci“, ale i to je zdlouhavý právní proces, který s velkou pravděpodobností do voleb neskončí. Každopádně Německo ukazuje, že jeho politický systém je ve skutečnosti ještě horší než ten v USA, neboť dvojí metr a dvoustupňový systém „spravedlnosti“ jsou zcela zjevné a politickým establishmentem dokonce veřejně podporované.

Germany mulls banning its second largest party ahead of snap elections vyšel 19.11.2024 na infobrics.org. Překlad [Zvedavec.org](https://zvedavec.org)